78. številka. Ljubljana, v sredo 8. aprila. XXIV. leto, 1891.

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejeman za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brèz pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.
Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.
Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.
Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Domač klevetnik.

Slaven angležk pisatelj rekel je nekoč: „Neumnost je najdražja stvar v deželi“. Teh krilatih besed spominamo se vselej, kadar dobimo Kalanov listič v roke. Res da ne stane več, nego nekoliko desetic, a za abotno vsebino svojo je še vedno predrag, a plačuje ga — neumnost. Ker je vsebina taka in o „poduku in zabavi“ v tem nevrednem glasilu ni sledu, bi po dosedanji navadi prezirali gospoda Andreja vratolomne kozolce, da ni v poslednji številki napisal članek „Mestne volitve v Ljubljani“, v katerem je za najpreprosteje kaline nastavil svoje limanice. Pri nastavljanji limanic pokazal je sicer navadno svojo okornost, a ker ni nič tako abotnega, da bi ne našlo vernih čitateljev, in ker je neumnost najdražja stvar v deželi, treba vender, da domačega klevetnika spodobno zavrnemo.

Omenjeni člankar vzel si je za predmet mestno gospodarstvo. Vsak človek bi pričakoval, da bode člankar pisal kot veščak in natančno s številkami dokazal, kje tiči dozdevno zlo. A nič tega. Članker ne ve povedati druzega, nego, da se gre pri volitvah za modro in varčno gospodarstvo z mestnim premoženjem, da je denarni položaj Ljubljanskega mesta zelo neugoden, voz zelo zavožen in potem z debelimi črkami tiska, da bode treba vedno novih davkov, vedno novih bremen, naposled pa volilce bega celo s tem, da bi utegnila priti Ljubljana na kant.

To je izvestno hud poper, kakeršnega se poslužujejo najnavadnejši korteši in mešetarji. Lahko je izreči frazo o velikih davkih in novih dokladah, ali kdor ima kaj poštenja v sebi, bode isti hip, ko je izrekel, da so davki previsoki, tudi povedal, kakim načinom bi jih on znižal, sploh pa predložil svoj finančni načrt. Kdor se spodtika nad davki in dokladami v Ljubljani, mora biti toliko vesten, da čitateljem svojim tudi razloži, kje je v Avstriji stolno mesto in katero, kjer bi bile doklade tako nizke, kakor so baš v Ljubljani. In pri vsem tem je pomisliti, da je narodna stranka odkar je na krmilu, sezidala veliko vojašnico, ki dovaja mestu in obrtnikom mnogo denarja, izborni vodovod, ki nam je odpravil epidemije in za katerega nas zavidajo druga mesta, zgradila bolnico za silo, lepo novo šolo, nakupila mnogo hiš in na vse strani skrbela za olepšavanje mesta.

Kdor Ljubljano primerja z drugimi mesti, poreče celo, da so dosedanji mestni očetje bili prevarčni, da so skoro preveč skropulozno skrbeli za davkoplačevalce. Brez troškov ni napredka, brez napredka pa tudi trgovec, obrtnik in rokodelec nemajo zadostnega vsakdanjega kruha. Da so se n. pr. v Zagrebu držali nazorov, katere Kalan propoveduje svojim vernim kalinom, ne bilo bi se mesto tako sijajno povzdignilo, ne bilo bi danes pravi ponos trojedine kraljevine in ne bilo bi pravo pravcato — veliko mesto, v katerem cvete trgovina in obrtnija, kar celo v Ljubljani le predobro čutimo.

Jako čudno sliši se iz ust člana klerikalne stranke očitanje, da rokodelci, trgovci in obrtniki tožijo, da jim gre vedno slabeje, ko uprav ta stranka nateza vse sile, da bi monopolizovala knjigotržno in knjigovezno obrt in tako dotičnim obrtnikom prikrajšala itak skromni zaslužek, kar se je na obrtnikov shodu pred par dnevi prav obširno razpravljalo in ostro obsojalo. Isto tako čudno je, da se na jedni strani skuša volilce plašiti s kanalizacijo, dočim na drugi strani drug član klerikalne stranke toži, da kanalizacije še ni.

Članker uporablja za volilno agitacijo tudi višjo dekliško šolo. O tej se je že dosti pisalo in naši čitatelji imajo v tej zadevi že svoje, za klerikalno stranko ne baš laskavo mnenje, zatorej nam ni treba, dalje baviti se ž njo, kakor tudi z omenjenim člankom ne, ker ni druzega nego preprosta spekulacija na manj inteligentnih volilcev nizko razsodnost.

Vsem neosnovanim trditvam Kalanovega glasila, da je denarni položaj mesta Ljubljanskega zelo neugoden, bi lahko odgovarjali s številko. A preteklo je še le malo dnij, ko smo priobčili obširni račun mestnih dohodkov in troškov, iz katerega se je razvidelo, da mestno gospodarstvo ni nikakor neugodno, marveč jako dobro in da mestni zbor s skromnimi sredstvi in ne da bi davčni vijak zopet natezal, modro upravlja in izvršuje velika dela, katera so se desetletja zanemarjala in odlašala.

Ker zaradi tega mnogobrojnih številk o dohodkih in troških danes nečemo ponavljati, pozivljemo bogaboječega kritikastra, da nam v kratkem s številkami dokaže nedostatke v mestnem gospodarstvu in s podatki podpre zlobne trditve svoje. Odgovorili mu bodemo potem točno in korenito. Ako pa tega ne bode storil, potem bode z molčanjem sam priznal, da njegov članek ni bil druzega, nego pomilovanja vredna „Bauernfängerei“.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 8. aprila.

Državni zbor.

Kakor se sodi v oficijoznih krogih, bode zasedanje državnega zbora trajalo kake tri mesece, v katerem času se bodo poleg konstituiranja in adresne debate, ki bode bržkone precej obširna, obravnavale le najbolj nujne stvari. Vse drugo ostalo bi za jesensko sesijo, ki pa bode nekoliko pozneje z ozirom na delegacije. — Kakor poroča „Montagsrevue“, se je baje grof Taaffe vodjem nemške levice precej odločno zavezal, da bodo za dlje časa vsa državnopravna in konfesijonalna uprašanja izključena iz obravnave. Vender pa se bode morala v adresni debati določiti politična podlaga za to nepolitično državnozborsko dobo. Bode pa li res grofu Taaffeu mogoče, vsa taka vprašanja tako rekoč kar v kot postaviti, o tem si drznemo prav močno dvomiti in smo se že večkrat izrekli o tem. Za dolgo časa na noben način ne bode šlo. Da imamo prav, če to trdimo, o tem nas bode bržkone poučila že bližnja bodočnost. — Shod nemških levičarjev vzel je poročilo Plenerjevo o neuspehu pogajanj z vlado in s Poljaki na znanje ter je odobril postopanje vodij. Stranka pridržuje si popolno prostost. Hohenwart zbral je zastopnike stare desnice in se bode ustanovil eksekutivni odbor desnice. Danes zvečer imajo Mladočehi shod.

Poljaki v državnem zboru.

Poljski mesečnik „Przegląd polski“, pri katerem sodelujejo večinoma poljski državni in deželni poslanci in drugi odlični možje, izraža se o tem, kako bodo postopali Poljaki v državnem zboru. Pred vsem se izreka proti temu, da bi poljski klub bil „atout“ v rokah nemške levice. On ne bode proti opravičenim nemškim željam, a nikdar je ne bode podpiral, da bi prišla do hegemonije v parlamentu ali v ministerstvu. Če so Nemci trdili, da se je

LISTEK.

Kaj misli glava obglavljenca.

(Iz ruske „Njive“ preložil Dr.)

V „Figaru“ Mišél Deljin opisuje zanimiv hipnotičen poskus, ki ga je proizvel znameniti belgijski umetnik Virc na glavi giljotinovanega razbojnika.

Davno je že umetnika mikalo uprašanje, kako dolgo traja procedura kazni za dotičnega prestopnika in kakšne muke pretrpeti je obsojencu v poslednji minuti življenja; zlasti, kaj misli in čuti glava, zasilno ločena od trupla, in v obče, more li sploh ona še misliti in čutiti. Virc je bil dobro znan z doktorjem Bruseljske ječe, čegar prijatelj, dr. Deljin, pečal se je s hipnotizmom že dolgih trideset let. Umetnik obvestil mu je svojo gorečo željo, podvreči se hipnotizaciji tako, da bode uspavan mislil, da je on zlodejec, obsojen k obglavljenji. Zdravnik, uspavavši Virca že mnogokratno in izpoznavši ga izvrstnim „mediumom“, privolil je v to in brez odloga pričel izvršitev.

Da bi boljše pogodil svojo nalogo, odpravi se Virc po preteku nekoliko dnij, isti dan, ko se je imela izvršiti kazen nad razbojnikom, z doktorjem Deljinom v poslopje, kjer je bila postavljena giljotina. Tukaj je doktor, po izvršenih nekaterih poskusih, uspaval umetnika in velel mu identifikovati se z raznimi osebami, čitati njih misli, uriniti se jim v dušo in vest in na tak način spoznavati, kaj mislijo in čutijo. Na dan kazni, 10 minut pred prihodom obsojenca, zavzeli so Virc, dr. Deljin in dvoje prič prostor pod šafotom (odrom) tako, da so bili prikriti občinstvu in v neposredni bližini jerbasa, v katerega je imela pasti obsojenca glava. Dr. Deljin uspaval je svoj medium, velel mu zjednačiti se z razbojnikom, slediti vsem sjegovim mislim in čustvom ter glasno izpovedati razmišljenja obsojenca isti hip, kadar se sekira dotakne njegovega vratu. Naposled mu je doktor še velel, uriniti se v kaznjenca možgane, kakor hitro se glava odseka od trupla in povedati umršega poslednje misli. Virc zaspal je isti trenutek. Po preteku jedne minute odmevajo koraki; rabelj pripeljal je zlodejca. Položé ga in privežejo na strašno desko pod sekiro giljotine. V tem hipu stresel se je Virc in začel prositi, da bi ga vzbudili, kajti on čuti tolik strah, da ga prenašati ne more. Ali bilo je že prekasno. Sekira pade. „Kaj čutite, kaj vidite?“ pouprašuje doktor. Virc, krčivši se v konvulzijah, ječé odgovarja: „Udar strele! Ah, grozovito! . . . Ona misli, ona vidi! . . .“ — „Kdo misli, kdo vidi?“ — „Glava . . . Ona trpi strašno . . . Ona čuti, misli, ona ne umeje, kaj se jej je pripetilo . . . Ona išče svoje truplo . . . Zdi se jej, da odsekano truplo za njo bega . . . Ona čaka poslednjega udara, smrti . . . no smrt ne pride . . .“ V tem času, ko je izgovoril Virc strašne te besede, gledale so priče tega krvavega prizora kaznjenca glavo z razmršenimi lasmi, stisnenimi zobmi, odprtimi očmi in ustami. Žile utripale so še na mestu, kjer jih je prerezala sekira; potok krvi zalival je lice. Virc kričal je še dalje v hipnotičnem spanji: „Nekaka roka mene davi! Ogromna, neizprosna roka . . . Ah, ta teža me zaduši! Rudeč oblak zakriva mi oči . . . No jaz se še osvobodim od proklete te roke! Zaman, nimam moči odstraniti je . . . Kaj je to? Mene zaliva kri? Jaz — sem odrezana glava . . .“ Doktor nadaljeval je izpraševati: „Kaj vidite, kje ste?“ — „Jaz letim v neizmerno prostranstvo . . . Je li mogoče, da sem umrl? Je li mogoče, da je vse končano? O, ko bi se mogel zjediniti s svojim truplom! Ljudje, usmilite se me, dajte mi moje telo! Potlej bodem živel . . . Jaz še mislim, čutim,

pod Dunajevskim vladalo brez Nemcev, ne bodo Poljaki ničesar storili, da bi se uvedla vlada brez Slovanov. Poljski klub ne bode preziral tega, da nemška levica ni izključna zastopnica avstrijskih Nemcev, timveč da zastopa le večinoma raznojezične pokrajine, druge čisto nemške pokrajine imajo drugače misleče zastopnike, ki bi zmatrali v nevarnosti interese Nemcev v Avstriji, če bi združena nemška levica prišla na krmilo. Dalje ne bode poljski klub preziral, da v Avstriji so Nemci samo tretjina prebivalstva, a da dve tretjini so Slovani. Na polski klub kot „atout“ v rokah združene nemške levice, naj torej nikdo ne računi. Ta članek je od besede do besede priobčil tudi Krakovski „Czas“.

Mobilizacija in železnice.

Če se sme verovati „Buda-Pesti Hirlapu“ dal je skupni vojni minister železniškim upravništvom ukaz, da uradniki in služniki železnic store obljubo, da ne bodo izdali dan eventuelne mobilizacije. Da bi stvar res že bila tako nujna, se nam ne zdi prav verojetno, akopram se baš v najnovejem času res prikazujejo črne pike na političnem obzorji Evrope.

Reforma uprave na Ogerskem.

Odpor proti nameravani reformi uprave se je izdatno polegel Poslanci skrajne levice in njih glasila so se přepričali, da ne morejo prodreti z pretirano opozicijo. Nekateri komitati so se pač oglasili proti reformi, a ljudskih shodov ni bilo mogoče sklicati za take pojave. Prebivalstvo glavnega mesta je protestovalo proti temu, da se je reforma zavlekla.

Vnanje države.

O atentatu v Sofiji

je preiskava spravila na dan, da so napadalci brzkone takoj po dovršenem atentatu zapustili glavno mesto, da so v temni noči nadaljevali svoj beg, ogibajoč se potov in cest in tako srečno dospeli do srbske meje. V Pirotu zasedli so železnico in preko Belega grada, brzkone pobegnili na Ogersko. Dozdaj srbske oblasti neso zasledile ničesar iz čegar bi se dalo sklepati, da bi bilo v Belem gradu ali kje drugod v Srbiji kako središče zaroti proti Bolgarski.

Tiskovni zakon v srbski skupščini.

Srbska skupščina vsprejela je tiskovni zakon v drugem branji z veliko večino, po prvem vladinem predlogu. Pri § 17., ki govori o nedotakljivosti članov kraljevske hiše, bila je dalja debata, a ni prodrl Garašaninov predlog, o katerem smo poročali že včeraj. Dostavilo se je, da nedotakljivost velja tudi za živeče ascendente in descendente kraljevske hiše.

Dogodek v Skoplji

se je poravnal vsled energičnega postopanja avstro-ogerskega poslanika barona Caliceja. Kosovski vali, ki je zakrivil vso stvar, bil je odstavljen in ga provizorično nadomeščuje guverner bližnjega vilajeta v Prištini. Vsem drugim zahtevam poslanika glede zadoščenja se je ustreglo, tako, da je vsa zadeva definitivno rešena. Turški sultan se je baje pokazal jako pomirljivega.

Italija hoče hranjevati.

V Rimu so baje definitivno sklenili, da letos iz financijelnih ozirov in da se kaj prihrani, ne bode velicih jesenskih vaj.

Oskrbljevanje delavcev za starost.

Francoski oddelek rudarskega kongresa sklenil je predlog za oskrbljevanje delavcev za starost na sledeči podlagi: Delavci plačevali bi v blagajnico 3% od njih mezde, delodajalec isti znesek, država pa za vsacega delavca po 38 frankov na leto. Iz tega bi dobivali delavci gotovo vsoto po končanih 25 delavnih letih brez ozira na starost. Ker povprečno delavec začenja že služiti denar s 15 leti bi že s 40 leti nastopila pravica do starostne priklade, kar na vsak način skoro ni mogoče smatrati kot resno predlogo.

Splošni štrajk v Belgiji,

Od Pariškega rudarskega shoda vračajoči se zastopniki renske rudarske zveze poročali so o vsprejemu v Parizu ter naznanili, da se bode te dni pričel splošni strajk v Belgiji. Priporočalo se je, da bi se preprečila pošiljatev premoga iz renskega okraja v Belgijo v smislu splošne mejnarodne zveze, katere ustanovitev se je sklenila v Parizu.

Italijanska kolonija v Masavi.

Menotti Garibaldi, ki je dlje časa bival v Masavi, vrnil se je v Rim in baje popisuje tamošnje odnošoje z najtemnejimi bojami. Njegova sodba o koloniji je upravo uničujoča in se je izrazil, da kolonija ne izpolnjuje niti v komercijelnem niti v koloniza oriškem oziru pričakovanj, katera so se gojila. Masava ni vredna, da bi Italija še na dalje za njo prinašala tako velikanske žrtve. Garibaldi hoče svoje izkušnje prijaviti v parlamentu, kjer bode gotovo nastala huda debata zaradi tega, mej prijatelji kolonijalne politike in njenimi nasprotniki.

Razpor mej Italijo in Ameriko.

Iz Washingtona se poroča, da je dobil italijanski poslanik baron Fava iz Rima ukaz, naj ne odpotuje, ker je upanje, da se bode ves prepir dal poravnati mirnim potom. Ameriška zvezna vlada je vsaj pokazala nekaj dobre volje poravnati prepir.

Dopisi.

Z Vrhnike 7. aprila. [Izv. dop.] Komaj so se polegli razburjeni duhovi, katere je znalo vodstvo tukajšnje klerikalne stranke tako umetno razdraževati, že pribajajo zopet matadorji v podobi naših kapelanov, da bi usejali novo seme razpora mej naše tržane.

Ustanoviti hočejo na Vrhniki društvo rokodelskih pomočnikov. Kakor blag je namen teh društev v obče, tako napačno je, ustanoviti pod krinko njegovo društvo, katero naj bi pod vodstvom našega poznatega gospoda Matevža Sitarja zvrševalo ono nalogo, katero si je že davnej stavil, katere pa brez moštva speljati ne more.

Da se pa ne bode reklo, da samo sumničimo, nekaj fakt. Naši duhovniki izstopili so iz čitalnice — gotovo eminentno narodnega društva — ker se je udom dovolilo, da smejo poleg „Rimskega Katolika“ tudi iz drugih listov izvedeti, kako Matevž „Caviar“ bere. Za časa deželnozborskih volitev smo videli, da so ti gospodje tako pozabili na svoj naroden ponos, da so največjim neprijateljem brezplačno pošiljali „Slovenca“ in v polnem prijateljstvu šli skupaj na volišče. Kako se je leca zlorabila, češ, da je vsak nemškutar boljši od liberalnih naših mladih, je pač več, nego bi mogli misliti, da more kdo v svoji zaslepljenosti govoriti. Da je to res, priča lahko naše pobožno ljudstvo, kateremu se je to hujskanje tako neumestno zdelo, da je mej pridigo začelo ostentativno cerkev zapuščati. In osebna agitacija! Tu se je delavce naravnost proti delodajalcem v boj poslalo. Ti gospodje — apostelji miru — obdelavali so uboge delavce, naj nikar tako ne volijo, kakor njih gospodarji želé. „Ti mu služiš, in če ti dáje kruha, je zaslužen, kaj se boš gospodarju udal!“, to je bil njih nauk. Temu priča je dopis v „Slovenci“, kateri hvali tiste delavce, ki so zoper željo svojih gospodarjev delali in volili.

V nas tako društvo nema nobenega pomena. Naravnost nevarno pa je, če pride predsednik v društvo, da bode delavce hujskal zoper svoje gospodarje. Naš preodkritosrčni gospod Sitar je pa že tudi sam povedal, da želi malo zmešati še na Vrhniki, potem jo bode pa odkuril.

Naši rokodelci so pridni, trezni; anarhističnih idej še ne poznajo, pobožni so in dobri Slovenci, — čemu tedaj tako društvo? Odgovor se nam razvije, če gledamo, kako ti gospodje skušajo tudi vse klerikalne delodajalce v svoj krog spraviti. Društvo naperjeno je zoper čitalnico; tam naši kapelanje ne morejo nositi zvonca, zatorej svojo gardo v drugo društvo tiščé. Tu bodo potem svoj upliv uporabljali zoper vse, kateri imajo še toliko svojega prepričanja, da ne verujejo, da so duhovniki tudi izven svojega poklica personificirana cerkev.

„Bog blagoslovi pošteno rokodelstvo!“ je gaslo katoliških rokodelskih društev; naše bode pa moralo imeti na svoji zastavi motto: „Namen posvečuje sredstva!“.

Domače stvari.

— (Vabilo na LXXXVIII. odborovo skupščino „Matice Slovenske“) v sredo dne 15. aprila 1891. l. ob 5. uri popoludne v društveni hiši na Kongresnem Trgu št. 7. Dnevni red: 1.) Potrjenje zapisnika o LXXXVII. odborovi seji. 2.) Naznanila predsedništva. 3.) Poročilo književnega odseka. 4.) Razgovor o „Besedi“ in o nasvetovanem literarnem časopisu. 5.) Poročilo gospodarskega odseka. 6.) Poročilo tajnikovo. 7.) Posameznosti.

— (Deputacija pri gospodu deželnem predsedniku.) Včeraj dopoludne okolu jednajste ure podala se je deputacija treh oseb k deželnemu predsedniku, prosit, da bi ovrgel sklep mestnega magistrata zaradi oddaje Trnovske župnije Št. Gothardskemu župniku, ter, da bi se postavil na to mesto znani peteršilček v vseh juhah, politični kapelan, Andrej Kalan, katerega baje vsa fara želi. Kaj poreko k temu neumestnemu početju mnogoštevilni, odločni nasprotniki gospoda Andreja v Krakovem in Trnovem in kaj posebno oni, katere so po sili ali pa brez njih vednosti upisali ti koledniki v ono famozno peticijo, ki je bila uprizorjena oblastvom kot pesek v oči?

— (Osebne vesti.) Gosp. dr. Lucijan Jacobi, polkovni zdravnik v neaktivni deželni brambi, imenovan je začasnim rudniškim zdravnikom v Idriji. Poročil se je g. Fran Janda, rudniški pristav v Idriji z gospodično Rozalijo Gallétovo, učiteljico v Idriji. — V Repnjah pri Vodicah umrl je v ponedeljek po noči umirovljeni duhovnik gosp. Fran Arhar v 79. létu dobe svoje.

— (Cesar pride vender le v Celje.) Nasproti zadnjim poročilom se javlja, da je predvčeranjem došel namestnik baron Kübeck v Celje, da oskrbi vse potrebno za ustanovljenje cesarja in njegovega spremstva za čas letošnjih vojaških vaj.

— (Umrla) je dne 6. t. m. v Središči Mica Kočevar, soproga staroste vrlih Središčanov gosp. Ivana Kočevarja in svakinja pokojnega Štefana Kočevarja, 75 let stara. V m. p.!

— (Železnica Divača-Loka-Celovec.) Trgovinska in obrtna zbornica v Pragi je prosila, z ozirom na sklepe Celovške konference z dne 28. julija lanskega leta, v peticiji trgovinsko ministerstvo, da bi se traciranje omenjene železnice, kot najkrajše zveze čeških državnih železnic s Trstom, pričelo še to leto. V to svrho naj bi se v proračun za l. 1891. ustavil primeren znesek, ter da bi se pričele potrebne študije glede proge Rottenmann-Thalheim. Koroški deželni odbor obrnil se bode tudi do trgovinskega ministerstva s peticijo, ki je jednaka tisti, katero sta že uložila Celovška trgovinska zbornica in Celovški mestni zastop. Ta peticija prosi, da se zgradba železnice Trst-Divača-Loka zagotovi s primerno predlogo zakona. Dalje naj se oskrbi potrebno, da se še to poletje izvrše natančne tehniške študije za nadaljevanje te železnice čez Karavanke in skozi Rožno dolino do Celovca, ter izdelajo dotični podrobni načrti. Istotako naj se skrbi za tehniške in financijelne študije o progi Rottenmann-Georgen. — Jednako peticijo, kakor Praška trgovinska zbornica uložila bode tudi Budejeviška. Ob jednem naznanila je koroškemu dež. odboru, da je pripravljena podpisati peticijo njegovo, sestavljeno na podlagi sklepov Celovške konference, ter se pridružiti vsem korakom, ki se bodo storili za uresničenje tega železniškega projekta.

— (Okrajna bolniška blagajna Ljubljanska) imela bode občni zbor 12. dné aprila 1891 v mestni dvorani. Na dnevnem redu je poročilo o računskem zaključku z 31. dnem decembrom 1890. l., volitve v načelništvo, nadzorovalni odbor in razsodišče.

— (Vreme.) Včeraj in danes dežuje. Danes zjutraj čuli smo tudi grom in nekaj časa naletavali so celo posamični snežni kosmi. Po planinah zapal je nov sneg.

— („Croatia“,) hrvatsko zavarovalno društvo, imelo je letos 14.000 gld čistega dobička.

— (Lokalna železnica) iz Poličan čez Loče v Konjice bode se dodelala brzkone še do konca letošnje jeseni. Vsaj tako namerava deželni odbor v Gradci, ki ima to delo izvršiti.

— (Ljudsko štetje.) Maribor ima po zadnjem ljudskem štetji 15.931 prebivalcev, ki govore nemški občevalni jezik, in 2653 ki so zapisali slovenski občevalni jezik, 36 jih rabi češki, 4 poljski, in 306 (vojakov) rumunski jezik. Število Slovencev pomnožilo se je v zadnjih 10 letih samo za 222. Če bi pa vse one, ki so zapisali nemški jezik za občevalni preiskali natanko, pokazalo bi se, da je večina Slovencev, in le malo bi ostalo pristnih Nemcev. Izmej 6185 prebivalcev, kolikor se jih je

---

jaz vse pomnim . . . Glej, tu stoje moji sodniki v rudečih plaščih . . . jaz slišim razsodbo . . . Moja nesrečna žena, ubogi moj otrok! Ne, ne, ne ljubite me več, vi me zapuščate . . . Ko bi vi hoteli zjediniti me s truplom, mogel bi še živeti sredi vas . . . Ne, Vi nečete . . . Vse jedno, jaz Vas ljubim, ubogi, dragi moji! Dajte, da Vas objamem! . . . Kako, dete moje, ti strahu kričiš? Ah, jaz nesrečnež, oblil sem tvoje ročice s krvjo! Kdaj se vse to konča? Ali je grešnik obsojen na večne muke?“

Pri teh besedah Virca pokazalo se je prisotnim osebam, da so oči obglavljenca široko se odprle in gledajo nanje z izrazom neizrecne muke in goreče prošnje. Umetnik nadaljuje: „Ne, ne, trpljenje ne more trajati večno, Gospod je milosrden . . . Vse pozemeljsko beži izpred mojih oči . . . V daljini vidim zvezdo, svetlo kakor demant . . . Ah, kako prijetno mora biti tam gori! Nekak val zgrabi vse moje bitje . . . Kako krepko sem zdajle zaspal . . . o, kako blaženstvo! . . .“

To so bile poslednje besede hipnotizovanega. Sedaj je krepko spal in ni odgovarjal več na uprašanja zdravnika. Dr. Deljin pristopil je k glavi obglavljenca in potipal čelo, senci, zobe . . . Vse bilo je hladno kakor led. Glava je umrla.

naštelo v Celji je 4655 izkazalo nemški, 1577 pa slovenski občevalni jezik. Kar smo gori rekli o Mariboru velja pač še veliko bolj o Celji, ker so razmere za ponemčevanje prvotno slovenskih prebivalcev v obeh mestih bile in so še žalibog jako ugodne.

— (Mesto Gradec) ima 110.470 civilnega prebivalstva, vojaštva pa 4501. Po občevalnem jeziku je mej civilnim prebivalstvom 607 Slovencev, mej vojaštvom pa 598. Dasi se Gradec prišteva mej najnapredneja mesta, ima vender v svojem ozidji 15 226 oseb, ki ne znajo ne brati ne pisati. Židov je v Gradci 1238, brezvercev 50.

— (Trgovinska in obrtniška zbornica na Dunaji) poslala je vsem drugim zbornicam naslednjo resolucijo, s prošnjo, da bi jo pri trgovinskem ministerstvu podpirale. Ta resolucija slove: Glede na velike, v listu „Deutscher Reichsanzeiger" priobčene zahteve, katere hoče nemška eksportna industrija, da se jej izpolnijo v tarifni pogodbi z avstrijsko-ogersko državo, in zato, ker kažejo Nemci malo dobre volje, da bi zadostno znižali carino na žito, les in živino in s tem ustregli želji države naše, predlagajo združeni odseki, prositi zbornično predsedstvo, naj ono blagovoli v nujni ulogi do Njegove vzvišenosti gospoda trgovinskega ministra v imenu Dunajske trgovske in obrtniške zbornice izreči naslednje: Naša industrija želi, da se ustanovijo carinsko-tarifne razmere po tarifni pogodbi z nemško državo; priznava tudi, da treba v ta namen kaj žrtvovati pri carini od industrijskih izdelkov, kolikor ne bi škodovalo dotičnim industrijam in obrtom. V tem oziru je visoko vlado posebno opozoriti na sedanji položaj, ki je nastal vsled preobile produkcije na Nemškem, potem vsled nekolikšne izgube ameriškega in vsled pretečega zaprtja francoskega trga ter vsled tega, ker se je zmanjšala ažija zlatu. Zbornico nagiblje k temu ravnanju zavest, da so interesi domače industrije in interesi našega poljedelstva skupni; opravičene pa so žrtve, ki naj jih stori naša industrija, le v tem slučaji, ako se napravijo za avstrijsko industrijo ter za avstrijsko in ogersko poljedelstvo pa gozdarstvo taki pogoji za izvoz, kateri bodo gotovo in znatno zboljšali gmotno stanje naših poljedelcev in gozdarjev in vsled tega njih kupilno zmožnost. Za nezadostno znižanje carine, ki bi je dovolila Nemčija za poljedelske in gospodarske pridelke in katero ne bi moglo izdatno premeniti razmer v korist avstrijsko-ogerske države, ni opravičeno nikakeršno količkaj znatno znižanje carine naše države. Avstrijsko-ogerske carine za predmete, ki so našteti v listu „Deutscher Reichsanzeiger" z dne 3. marcija, ne morejo se nekatere prav nič znižati, nekatere pa le toliko, da ne bodo oškodovani dotični obrti; skrbeti pa je tudi, da bode laže v Nemčijo izvažati nekatere avstrijske obrtne izdelke. Ako bi ne bilo moči doseči teh ugodnosti, naj c. kr. vlada odkloni le navidezne, dejanski nič vredne agrarske koncesije nemške, pa se zaveže samo za obestranske carinske tarife.

— (Iz Št. Vida) se nam piše 7. t. m. Sinoči pred 9. uro začelo je goreti v Stožicah. Gorel je dvojen (vezan) kozolec, v katerem je bilo nekaj voz sena in za streho pripravljene slame. Poleg gorečega kozolca je bilo več s slamo kritih hiš, ki so bile v velikej nevarnosti. Naše gasilno društvo je hitelo takoj na pomoč in omejilo ogenj ter ga tudi popolnoma udušilo.

— (Iz sestavka o znižanih voznih cenah) za blago, katere je generalno vodstvo avstrijskih državnih železnic dovolilo za leto 1891. in so bile razglašene v listu za naredbe c. kr. trgovinskega ministerstva o železniških in brodarstvenih rečeh, ki je v trgovski in obrtniški zbornici na ogled, priobčujemo to-le: Pri brzovoznem blagu na progi Divača-Pulj, znižana je cena lokalnega tarifa odslej naprej, najdalje pa do konca decembra 1891. ako ne obseza vsak kos takega blaga več, nego polovico kubičnega metra, ter ne presega njegova teža 50 *kg*, za vsakih 100 *kg* od 153·2 kr. na 120·0 kr., torej za 33·2 kr. Za gnojila, ki so uvrščena v klasifikacijo blaga s skupnimi tarifnimi določbami, del I. z dne 1. septembra 1887 l., v poziciji 121, izimši žvepleno-kisli amon in čilski solitar, dovoljuje se odslej naprej ali ne dalje, nego do 31. decembra 1891 l., po vseh privatnih železnicah, katerih obrat oskrbuje vodstvo c. kr. avstrijskih državnih železnic in za katere so veljavne glede klasifikacije blaga splošne tarifne določbe, del I. z dne 1. septembra 1887. l. in sicer, ako se plača voznina vsaj od toliko blaga, kolikor ga gre na rabljene vozove, namesto lokalnega tarifa C specijalni tarif 3. Izvzeta je iz tega določila železniška proga Levov-Belzec (Tomaszow), ter tudi bukovinske in kolomejske lokalne železnice. Za železno blago razreda A in B, na železniških progah Jesenice-Herzogenburg in Jesenice-Dunaj (zapadni kolodvor), znižana je vozna cena lokalnega tarifa za vsakih 100 *kg* odslej naprej, a ne dalje, nego do 31. decembra 1891 l. in sicer na progi Jesenice-Herzogenburg, ako se plača za porabljeni voz voznina od najmenj 10.000 *kg*, od 118·9 kr. na 109·0 kr., torej za 9·9 kr., na progi Jesenice-Dunaj (zapadni kolodvor) pa za vsako težo od 161·8 kr. na 124·0 kr., torej za 37·8 kr., ako se plača za porabljeni voz voznina od najmenj 10 000 *kg* pa od 125·8 kr. na 102·0 kr., torej za 23·8 kr. Pri žitu, ako se ga pošlje z vsakim voznim listom in na vsakem vozu najmenj 10.000 *kg*, znižana je vozna cena lokalnega tarifa za vsakih 100 *kg* in sicer na progi Vár-Palota-Ljubljana od 78·8 kr. na 40·4 kr. torej za 38·4 kr.; na progi Zichyfalva Ljubljana od 81·7 kr. na 54·0 kr., torej za 27·7 kr.; na progi Hajmasker-Ljubljana od 75·8 kr. na 46·2 kr., torej za 29·6 kr.; na progi Veszprem-Ljubljana od 74·2 kr. na 50·0 kr., torej za 24·2 kr. Tudi tukaj traja ta določba od 20. februvarja t. l. pa najdalje do 31. decembra 1891. l. V prvih treh slučajih vrši se znižanje potom kartiranja, v zadnjem slučaji pa potom povračila.

— (Parni tramvaj iz Trsta na Občine.) Mestni magistrat Tržaški naznanja, da so gotovi vsi načrti za nameravani parni tramvaj iz Trsta na Občine ter da je vsakemu dovoljeno jih pregledati. Za ulaganje ugovorov proti tej nameravani zgradbi določena je primerna doba.

— (Najden utopljenik.) V Trstu našli so v morji mrtvo truplo 40letnega moža, ki je po sodbi zdravnikovi padel brzkone v pijanosti v morje in utonil. Do sedaj se še ni poizvedelo, kdo je nesrečnik bil. Srajco imel je zaznamenovana s črkama G. C.

— (Dober pešak.) Zagrebške gimnazije dijak Ivan Kajzer, 14½letni dečko, šel je v društvu nekega gospoda o velikonočnih praznikih v dveh dneh iz Zagreba v Sisek in nazaj, prehodil je torej 106 kilometrov. To je gotovo lep pot, ki ga ne naredi kdor si bodi.

— (V Serajevem) snežilo je dne 1. t. m. tako močno, da je bil sneg na nekaterih mestih 60 in celo 72 centimetrov na debelo. Dne 2. t. m. pritisnil je mraz in je kazal toplomer ob 6. uri zjutraj — 8° R.

— („Narodna čitalnica v Kranji) priredi dne 12. aprila veselico s sledečim vsporedom: 1. A. Hajdrih: „Nisem Nemec, dekle lepo" (samospev). 2. Kam. Mašek: „Sanja" (čveterospev). 3. „Dva gospoda pa jeden sluga" (burka v 1 činu). 4. „Sam ne ve, kaj hoče", (gluma v 1½ činu). 5. Domača zabava. — Začetek ob 8. uri zvečer. Ustopnine ni. —

— (Petindvajset goldinarjev za jeden poljub) V neki druščini v Daruvaru v Slavoniji sukal se je govor o žrtvah za dobrodelne namene, in neki gospod obrne se k svoji sosedinji — slučajno posebno lepi in mladi, s kočljivim vprašanjem: „Je-li se mora dati tudi poljub v dobrodelen namen." — „Mislim da je vredna vse hvale tista dama, ki se žrtvuje v take namene", odgovorila je ljubeznjivo vprašana gospodičina. — „Dobro! Tu je petindvajset goldinarjev za zavod gluhonemih v Zagrebu — prosim za poljub! — Gospodičina udala se je svojega prepričanja konsekvencijam, a sumiči se, da to zanjo ni bila nikaka žrtva.

— (Za dijaško kuhinjo v Marboru) so darovali gg. And. Keček, kapelan v Trbovljah 6 gld., Jak. Košar, župn. v Gorenji Poljskavi 5 gld. Fr. Hrastl, župn. v Ribnici 5 gld., Jak Merc, kaplan v Ribnici 1 gld., Rup. Šuta, dekan Završki 5 gld., ormoški okrajni odbor 25 gld., Fr. Šegula, provizor pri sv. Duhu 2 gld.; Greg. Hrastl, kapelan v Slivnici 5 gld., Jak. Marzidovšek, vojaški kapelan 3 gld. 40 kr., Dav. Meško, župn. pri Kapeli 3 gld., Mart. Gaberc 10 gld., Anton Veternik 1 gld., Fr. Štaufer, učitelj 1 gld., neimenovan 32 kr. Bog plati!

Telegrami „Slovenskemu Narodu":

Dunaj 7. aprila. 5000 pekovskih pomočnikov imelo je shod in sklenilo, da delo ustavijo, ako mojstri ne ugodé njih zahtevam. Jutri bode že delo ustavilo 2000 pomočnikov, ki neso najeti na odpoved.

Peterburg 7. aprila. Car in carica preselila sta se v Gačino.

Beligrad 7. aprila. Vojni minister določil 25 častnikov in jednega avditorja, ki pojdejo za nekaj časa v rusko vojsko. Dotičniki pojdejo najbrže dne 13. aprila na določena mesta.

Rim 7. aprila. V mestu Bari začela je danes senzačna pravda proti 179 članom zločinske družbe „Mala Vita" ob ogromni prisotnosti občinstva. Prič je 986, zagovornikov 29. Za varnost nastavljeni sta dve kompaniji pešcev in 400 karabinjerjev. Prevod obtožencev iz ječe v porotniško, v ta namen zgrajeno leseno poslopje, trajal je tri ure. Pravda bode trajala kake štiri mesece.

London 7. aprila. Pri napadu rodu Miranzaisem na angleške straže bilo ubitih 9 mož domačega polka, 4 ranjeni. Čuje se, da so se tudi drugi rodovi spuntali.

Dunaj 8. aprila. Poljski klub zopet Javorskega izvolil načelnikom. — Danes opoludne bil pogovor konservativnih veleposestnikov iz Češke.

Dunaj 8. aprila. Pekovski štrajk doslej v najožjih mejah. Odpovedi neso mnogobrojne. Doslej še noben pomočnik dela ustavil.

Peterburg 8. aprila. Veliki knez Mihael Mihaelovič izključen iz službe v vojski. Polki, katerih imetelj je bil veliki knez, imenovali se bodo v bodoče brez njegovega imena.

Turin 8. aprila. Nicotera obiskal narodno obrtnijsko društvo in na predsednika pozdrav odgovoril: Sedanja vlada si prizadeva spraviti domačo obrtnijo brez pravih zaščitnih carin na isto stališče, na katerem je inozemsko. Dalje bode zboljšala gospodarski položaj, ne da bi potrebovala novih davkov.

Razne vesti.

* (Pogojno obsojevanje.) Na Francoskem stopil je v veljavo zakon, čegar posledice bodo velevažne ne samo za pravno življenje na Francoskem, nego i za druge države. Zakon daje sodnikom pravico, da obtožencem, kateri še niso bili nikdar pred sodiščem, popusté dejansko izvršitev kazni, v katero so obsojeni, za dobo petih let. Ako pride pogojno obsojeni tekom petih let še kdaj pred sodišče, potem nima prebiti samo kazen, katera se mu je v drugo naložila, nego i ono, katere izvršitev se je pogojno opustila. V pravniških krogih zmatrajo ta zakon kot veliko pridobitev.

* (Čudna poštenost.) P. Agostino da Montefeltre sluje kot najizbornejši propovednik italijanski. O postu hodi navadno po vseh večjih mestih italijanskih in ljudstvo drvi v cerkev, kadar propoveduje on, da nikdar tako. Zadnje dni prišla je pa čudna stvar na dan. Profesor Ghisleri v Kremoni našel je namreč spise provensalskega propovednika Baugauda in izkazalo se je, da je sloveči propovednik o. Agostino preložil te propovedi od besede do besede in je kot svoje prodajal!

* (Nesreče na morji) Po uradnem izkazu potopilo se je meseca februvarija 76 ladij, in sicer 52 jadrenic in 24 parobrodov. Jadrenic je bilo: 4 nemških, 7 američanskih, 18 angleških, 4 francoskih, 3 italijanskih, 7 norveških, 3 švedskih in 1 portugalska. Parobrodov je bilo: 13 angleških, 3 nizozemskih, 2 brazilskih in po jeden nemški, jeden danski, jeden francoski, jeden grški, jeden norveški, jeden ruski in jeden švedski.

* (Zakonska drama.) Blizu Debreczina v vasi Jozsa živel je neki Janez Tóth s svojo ženo Julijano. Mož je pijančeval in svojo ženo z neopravičeno ljubosumnostjo tako proganjal, da se je od njega hotela ločiti ter storila v to svrho tudi vse potrebne korake. Pred kratkim imel se je pri župniku Boérju vršiti „prvi poskus sporazumljenja". Tóth je bil voljan sporazumeti se, a ker se žena nikakor ni udala njegovim prošnjam, vzel je revolver iz žepa in ustrelil vánjo. Ranjena žena skrila se je za preplašenega župnika. „Ne bojte se, velečastni", rekel je Tóth župniku, „Vam ne storim nič". Na to ustrelil je v drugič v svojo ženo, a s tretjim strelom ubil je samega sebe. Žena umrla je še tisto noč.

* (Originalen mož) da mu ni para, je neki William Hesterland, ki se je te dni pripeljal v Italijo. Mož je bogat in ker nima dela, ubil si je v glavo misel, da hoče doživeti kako nesrečo na železnici. Sedem let vozi se že neprestano po železnicah in ko je nedavno pol ure po veliki nesreči v Mosbachu došel v Frankobrod, bil je ves zdvojen, da je zamudil prelepo to priliko. Gospod William vozil se je z istim namenom tudi že po ameriških železnicah in skusil celo podkupiti nekega železniškega sprevodnika, da bi doživel „lepo" nesrečo. Tedaj zaprli

so ga bili za leto dni v norišnico, a kakor se kaže, mu to ni pomagalo nič.

*(Bavarski plemenitaši) bili so nekoč sila ponosni, in začetkom našega veka izdan zakon o plemstvu ukazuje, da oni, ki opravlja kako nedostojno za plemenitaša delo, izgubi za ta čas svoje plemstvo. Zastareli ta zakon veljaven je še dan danes, kakor svedoči dogodek, ki se je vršil te dni. V bavarski Palaciji, v vasi Ramsen, prebiva nekdaj slavne rodbine potomec, Maksimilijan Žiga grof Tauffkirchen od Guttenburga in Engelburga, ter se živi pošteno kot — krčmar in kramar. Svojega otroka, katerega mu je povila žena pred kratkim, dal je pa krstiti kot grofa in zbog tega obsojen je bil na 6 mark globe.

Zahvala.

Častitim volilcem deželnega stolnega mesta Ljubljane, kateri so dne 7. aprila t. l. volili za poslanca v državni zbor gospoda Josipa Kušar-ja, viteza Fran Josipovega reda in posestniku v Ljubljani, izreka najtoplejo zahvalo

narodni volilni odbor.

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta 2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Tujci:

7. aprila.

Pri **Maliči**: Hoffmann, Nassbaum, Klemenc, Schick, Mendel z Dunaja. — Schubert iz Brna. — Rikli iz Trsta. Hackl iz Gradca. — Schubert iz Brna. — Suda iz Celovca. Fischmann iz Budimpešte.

Pri **Slonu**: Petrovitz, Wüster, Löwy, Tschescher, Bergl, Breisach z Dunaja. — Gruden, Janda iz Idrije. — Eney iz Trsta. — Kurath iz Pulja. — Oblak z Reke. — Fiedler s soprogo iz Celovca. — Hudovernik s soprogo iz Kranjske gore. — Petsche iz Stareea trga. — Dr. Gregorič iz Gorice. — Karpeles iz Prage. — Schmidthuber iz Solnograda. — Schlager z Bleda. — Stantz iz Frankobroda.

Pri **avstrijskem cesarji**: Rupar iz Št. Vida. — Černe iz Zagorjan.

Pri **bavarskem dvoru**: Koch z družino —. — Pauletič, Haup, Hollatein, Schallek, Windisch iz Tirolskega. Matticlo iz Ptuja.

Pri **južnem kolodvoru**: Hočevar iz Logatca. — Langer, Lauer z Dunaja. — Jerše z bratom iz Dobovca. Jeršan iz Vrhnike. — Abnan, Tedeschi iz Trsta.

Umrli so v Ljubljani:

7. aprila: Alojzija Macoratti, zidarskega polirja žena, 42 let, Poljanska cesta št. 51, za mrzlico.

Tržne cene v Ljubljani

dne 8. aprila t. l.

	gl.	kr.		gl.	kr.
Pšenica, hktl.	6	97	Špeh povojen, kgr.	—	64
Rež, „	5	36	Surovo maslo, „	—	80
Ječmen, „	4	87	Jajce, jedno:	—	2
Oves, „	3	65	Mleko, liter	—	10
Ajda, „	5	36	Goveje meso, kgr.	—	60
Proso, „	5	20	Telečje „ „	—	60
Koruza, „	5	50	Svinjsko „ „	—	66
Krompir, „	2	95	Koštrunovo „ „	—	40
Leča, „	10	—	Pišanec	—	70
Grah, „	10	—	Golob	—	20
Fižol, „	3	—	Seno, 100 kilo	1	96
Maslo, kgr.	—	88	Slama, „ „	2	23
Mast, „	—	66	Drva trda, 4 □metr.	6	80
Špeh frišen „	—	52	„ mehka, 4 „	4	60

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
7. aprila	7. zjutraj.	734·2 mm.	4·6° C	sl. svz.	obl.	29·0 mm. snega.
	2. popol.	731·7 mm.	11·0° C	sl. szh.	obl.	
	9. zvečer	728·0 mm.	8·2° C	sl. szh.	dež.	

Srednja temperatura 7·9°, za 0·9° pod normalom.

Dunajska borza

dné 8. aprila t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

		včeraj	—		danes
Papirna renta	gld.	92·30	—	gld.	92·45
Srebrna renta	„	92·20	—	„	92·40
Zlata renta	„	110·70	—	„	110·70
5% marcna renta	„	101·75	—	„	101·75
Akcije narodne banke	„	987·—	—	„	988·—
Kreditne akcije	„	299·50	—	„	300·50
London	„	115·85	—	„	115·95
Srebro	„	—·—	—	„	—·—
Napol.	„	9·21	—	„	9·22½
C. kr. cekini	„	5·47	—	„	5·48
Nemške marke	„	56·87½	—	„	56·92½
4% državne srečke iz l. 1854		250 gld.	132	gld.	— kr.
Državne srečke iz l. 1864		100 „	180	„	— „
Ogerska zlata renta 4%			105	„	— „
Ogerska papirna renta 5%			101	„	15 „
Dunava reg. srečke 5%		100 gld.	120	„	— „
Zemlj. obč. avstr. 4½% zlati zast. listi			113	„	70 „
Kreditne srečke		100 gld.	187	„	— „
Rudolfove srečke		10 „	20	„	50 „
Akcije anglo-avstr. banke		120 „	164	„	60 „
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.			216	„	— „

Izredna prilika

za trgovce, kateri so namenjeni samostojni postati.

Več o tem se izve v upravništvu „Slovenskega Naroda“. (262—3)

Alojzij Korsika

Glavna prodajalnica: Tržačka cesta 10 poleg c. kr. glavne tobačne tovarne.

Odlikovana umetna in trgovska vrtnarija v Ljubljani.

Poddružnica: Šelenburgove ulice 6 vis-à-vis c. kr. pošt. in telegraf. uradu.

Podpisanec se ponižno priporoča častitemu p. n. občinstvu za izdelovanje **svežih šopkov** in **venecev za grobe in mrliče, s trakovi** mnogovrstnih barv in barter **z napisi.** Ima pa tudi veliko zalogo **suhih venecev** od najcenejših do najfinejših. Posebno opozarja na svojo veliko zalogo **vrtnih** in **poljskih semen**, največ doma pridelanih, ali pridobljenih iz tacih krajev, da jim naše podnebje ugaja. Omeniti mora, da mora vsak trgovec s semeni vedeti, od kod da je seme, ker sicer ne more jamčiti, če je za naše kraje. Pariška in francoska semena sploh neso za naše kraje. Podpisanec more jamčiti, **da so semena njegova pristna in kaljiva.**

Podpisanec prevzema tudi **kinčanje grobov** in sploh vsa dela, spadajoča v stroko njegovo, ter jih izvršuje **hitro, fino** in **po najnižji ceni.** Pri njem dobivajo se tudi raznovrstne **rastline** in **ovetlice v loncih.**

Za obilno naročevanje priporoča se

z odličnim spoštovanjem

(143—29) **Alojzij Korsika.**

Dorsch-evo olje iz kitovih jeter

najčistejše, najsvežejše in najuplivnejše vrste medicinalno olje iz kitovih jeter. Staropreverjeno sredstvo proti kašlju, zlasti pri pljučnih boleznih, škrofeljnih itd.

Mala steklenica **50 kr.**, dvojna steklenica **90 kr.**

Bergensko Dorsch-evo olje iz kitovih jeter v trioglatih steklenicah **1 gld.** (793—43)

Deželna lekarna „Pri Mariji Pomagaj“

Ludovika Grečel-na

v Ljubljani, na Mestnem trgu 11.

Ker se, odhajajoč v Kolumbijo, nesem utegnil osebno posloviti pri vseh svojih znancih in prijateljih, kličem jim tem potom srčno:

„Na zdravje!“

Na Glincah pri Ljubljani, dné 7. aprila 1891.

(282) **Fr. S. Šušteršič.**

Izurjenega pisarja

vsprejme v svojo pisarno

Fr. Strašek,

(269—3) c. kr. notar v Loži.

20 hektolitrov dobre

slivovke

po 58 gld. hektolitev **proda**

Fran Prijatelj

(238—6) v **Tržišči**, pošta **Mokronog.**

Razumnim možem

v starosti od 25 do 40 let, neoženjenim, zdravim in krepkim, ki so nemškega in tudi slovenskega jezika v besedi in pisavi popolnoma zmožni in morejo dokazati, da je bilo njihovo dosedanje življenje neomadeževano ter da je njihovo gmotno stanje urejeno, ponuja se z oddajo službe **potovalnega zastopnika**, kateri službi bi se morali zavsem posvetiti in s katero je združena stalna plača s stranskimi dohodki, prilika, ako se njih sposobnost dokaže, zagotoviti si sigurno in stalno bodočnost.

Za to službo se pa naj **le** take osebe potegujejo, katere **vsem** tem zahtevam ustrezajo in ki imajo **veselje** do **potovalnega** posla in so vajene, svoje dolžnosti z **resnostjo**, pridnostjo in **žilavo vztrajnostjo** izpolnovati, pri čemer se pa tudi **brezmadežno** obnašanje zahteva.

Lastnoročne, nemško in slovensko pisane prošnje, katerim se morajo priložiti **prepisi** spričeval, pošljejo naj se pod **„11.471“ v Gradec**, poste restante. (151—6)

Na najnovejši in najboljši način umetne (33—24)

zobe in zobovja

ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja **plombovanja** in vse **zobne operacije**, — odstranuje **zobne bolečine** z usmrtenjem živca

zobozdravnik A. Paichel,

poleg Hradeckega (čevljarskega) mostu, I. nadstropje.

JANEZ OGRIS

puškar

v Borovljah (Ferlach) na Koroškem

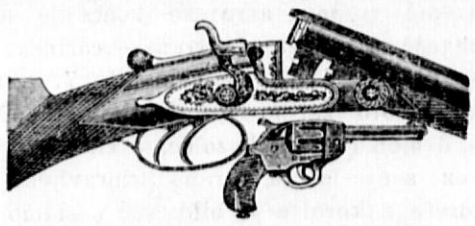

izdeluje in prodaja vsakovrstne **nove puške** in **revolverje** ter **vse lovske priprave, patrone** ter **drugo streljivo** po najnižjih cenah. — Puške so vse **preskušene** na ces. kr. izkušavališči ter zaznamenovane z znamko tega zavoda. (175—10)

Za izbornost blaga jamči izdelovatelj. Stare puške popravljajo se ceno. Ceniki pošiljajo se brezplačno.

Brzovozni parobrodi iz BREMENA v AMERIKO.

Opozarjamo vse potnike, kateri nameravajo peljati se v Ameriko z našimi brzovoznimi parobrodi, da na Dunaji nemamo urada za prodajanje vozovnic. **Vsakdo,** ki prodaja na Dunaji vozovnice za brzovozne parobrode **Bremenske,** je **slepar.** Novi brzovozni parobrodi **iz Bremena v Ameriko** vozijo le 8 dnij. Vozovnice prodajajo se samo v Bremenu. Potniki kupijo naj na Dunaji le železniške vozovnice **do Bremena.** Ne kupujte od Dunajskih sleparjev vozovnic za parobrode.

V Bremenu, marca meseca 1891. (210—6)

Severonemški Lloyd.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Nolli. Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.